

INFORME JUSTIFICATIU DE LA NECESSITAT EXTRAORDINÀRIA I URGENT DEL PROJECTE DE DECRET LLEI D'ACCELERACIÓ DEL DESPLEGAMENT DE LES ENERGIES RENOVABLES DISTRIBUÏDES I PARTICIPADES.

1. Marc normatiu en què s'insereix la proposta.

L'article 38.3 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, disposa que els projectes de decret llei han d'incloure una exposició de motius en què es raoni expressament la necessitat extraordinària i urgent de la iniciativa, així com que han d'anar acompanyats amb un informe que justifiqui aquesta necessitat i certifiqui que les mesures proposades són congruents i estan en relació directa amb la situació que s'ha d'afrontar, i es poden acompanyar amb altres memòries, estudis, informes i dictàmens sobre l'adequació de les mesures proposades als fins que es persegueixen. En tot cas, els projectes de decret llei han d'ésser objecte d'un informe dels serveis jurídics de la Generalitat.

El marc normatiu en què s'insereix aquest projecte de Decret llei és, essencialment, el constituït per l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC) , aprovat mitjançant la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol; la Directiva (UE) 2018/2001, del Parlament Europeu i del Consell, de 11 de desembre de 2018, relativa a el foment de l'ús d'energia procedent de fonts renovables; la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic; la Llei 3/2019, del 17 de juny, dels espais agraris; i el Decret llei de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables.

L'article 144 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat de Catalunya la competència compartida en matèria de protecció del medi ambient. L'article 133 li atorga la competència compartida en matèria d'energia, competència que inclou, en tot cas, el foment i la gestió de les energies renovables i de l'eficiència energètica. L'article 116 li atribueix la competència exclusiva en matèria d'agricultura i ramaderia, que inclou en tot cas, el desenvolupament integral i la protecció del món rural.

La competència sobre la protecció del medi ambient i la competència en matèria d'energia es configuren com a competències compartides on correspon a l'Estat espanyol la determinació de la normativa bàsica (article 149.1.23 de la Constitució). Aquesta normativa bàsica, però, no pot tenir una extensió tal que impedeixi la Generalitat establir polítiques pròpies en aquest àmbit o que buidi de contingut la competència autonòmica, principi que ha sancionat reiteradament el Tribunal Constitucional i que recull l'article 111 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. Aquest principi delimita l'abast d'allò que s'ha d'entendre per normativa bàsica.

D'acord amb l'article 111 de l'EAC *"En les matèries que l'Estatut atribueix a la Generalitat de forma compartida amb l'Estat, correspon a la Generalitat la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva, en el marc de les bases que fixi l'Estat"*.

D'acord amb el Dictamen 4/2013, de 7 de maig, del Consell de Garanties Estatutàries, *"L'Estatut d'Autonomia de Catalunya ha determinat l'abast d'aquesta competència des d'una doble perspectiva; d'una banda estableix aquest caràcter compartit com a regla general (article 133.1 EAC, primer incís) i, de l'altra, ha concretat l'àmbit material reservat a l'actuació de la Generalitat ("en tot cas"), mitjançant la identificació de determinades submatèries"*.

A banda del caràcter compartit de la competència atribuïda a la Generalitat en matèria d'energia, també cal tenir present que aquesta competència inclou, en tot cas, la regulació de les activitats de producció, emmagatzematge i transport d'energia; l'atorgament de les autoritzacions de les instal·lacions ubicades a Catalunya i el foment i la gestió de les energies renovables i de l'eficiència energètica.

Paral·lelament, la Disposició Final Segona de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del Sector Elèctric, aprovada d'acord amb l'establert per l'article 149.1 13^a i 25^a de la Constitució Espanyola (CE), exclou del caràcter bàsic les referències als procediments administratius, que poden ésser regulats per l'Administració Pública competent, ajustant-se en tot cas al que preveu la Llei de Procediment Administratiu.

Per tant, d'acord amb aquest marc normatiu, la Generalitat pot aprovar una norma que reguli els procediments administratius aplicables a l'autorització administrativa de les instal·lacions de producció a partir de l'aprofitament de les energies renovables tot establint aquells requisits que consideri necessari, així com adoptar les mesures adients per a fomentar i gestionar les energies renovables.

D'altra banda, constitueix també el marc normatiu d'aquest Decret Llei, la Directiva (UE) 2018/2001, del Parlament Europeu i del Consell, de 11 de desembre de 2018, relativa a el foment de l'ús d'energia procedent de fonts renovables constitueix una peça clau en la transició cap a una energia neta així com una part important del paquet de mesures necessàries per reduir les emissions de gasos d'efecte hivernacle i complir l'Acord de París de 2015 sobre el Canvi Climàtic.

Aquesta Directiva reconeix que la planificació de la infraestructura necessària per a la producció d'electricitat a partir de fonts renovables ha de tenir en compte les polítiques relatives a la participació dels que es vegin afectats pels projectes, en particular la població local. En aquest sentit, la directiva introdueix la figura de les comunitats d'energies renovables, com a forma de participació dels ciutadans i autoritats locals, amb la finalitat de permetre una millor acceptació local d'aquestes energies i una major participació dels ciutadans en la transició energètica.

Així mateix, també cal tenir en compte que l'article 19 de la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic, relatiu a la matèria d'Energia, preveu que les mesures que s'adoptin en matèria d'energia han d'anar encaminades a la transició energètica cap a un model cent per cent renovable, desnuclearitzat i descarbonitzat, neutre en emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, que redueixi la vulnerabilitat del sistema energètic català i garanteixi el dret a l'accés a l'energia com a bé comú i, concretament, han d'anar encaminades, entre d'altres a:

- l'adopció de mesures de caràcter normatiu que afavoreixin l'autoconsum energètic a partir d'energies renovables i la participació d'actors locals en la producció i distribució d'energia renovable.
- el foment de la generació d'energia distribuïda.
- l'adopció de les propostes normatives pertinents amb relació a l'autoconsum d'electricitat solar fotovoltaica, per a afavorir la implantació de les tecnologies de generació elèctrica distribuïda als edificis, amb una gestió activa de la demanda i producció d'energia elèctrica i amb el suport de les tecnologies

d'emmagatzematge d'energia, per a reduir els consums energètics, maximitzar les capacitats del sistema elèctric i millorar-ne la sostenibilitat ambiental i econòmica global.

- agilitar la tramitació de la implantació de parcs eòlics.

Aquest article 19 de la Llei 16/2017 també preveu que la planificació energètica i la de mitigació del canvi climàtic s'han d'elaborar de manera integrada i que s'ha de tenir en consideració especial el principi de justícia social en aquelles persones, col·lectius, sectors econòmics i territoris que puguin resultar més afectats per la transició energètica.

El Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables, es va aprovar amb la finalitat d'incrementar la generació d'energies d'origen renovable. La seva aplicació ha resultat eficaç pel que fa a assolir els objectius en generació d'energies renovables atès que els projectes presentats a la seva empara sumen un total de capacitat nova a connectar a les xarxes elèctriques superior als 13 GW, una dada que supera els objectius que es desprenen de la Prospectiva Energètica de Catalunya en l'Horitzó del 2030. No obstant, també s'ha constatat que la seva aplicació no s'ajusta adequadament als objectius contemplats a la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic, en especial en el d'afavorir la participació d'actors locals en la producció i distribució d'energia renovable.

D'altra banda, la Llei 3/2019, del 17 de juny, dels espais agraris, té com a una de les seves finalitats, la de preservar i protegir els espais agraris, com un recurs natural essencial per a la producció d'aliments i d'altres productes –béns i serveis– i per a llur viabilitat econòmica, i com un element de conservació de la cultura, la biodiversitat i els diferents ecosistemes naturals, que són la base del desenvolupament sostenible que ajuda a garantir la salut i el benestar dels humans, els animals i les plantes.

El Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, va establir el criteri de la no afectació significativa a sòls de valor agrològic alt o d'interès agrari elevat, però no va concretar la definició específica d'aquesta classe de sòls, cosa que ha posat de manifest la necessitat de delimitar amb major concreció els criteris aplicables per a l'ocupació del sòl, amb especial necessitat en allò que té a veure amb l'ordenació dels usos del sòl agrari que afavoreixin la compatibilitat de la sobirania alimentària amb la transició energètica.

La problemàtica generada en relació a l'aplicació del Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre s'ha posat de manifest en diverses mocions del Parlament de Catalunya, com la Moció 220/XII, de 3 de desembre de 2020 sobre la transició energètica i la descarbonització de l'economia catalana, la Moció 7/XIV de juny de 2021, sobre l'assoliment dels objectius de transició energètica que estableix la Llei 16/2017 del canvi climàtic i la Moció 12/XIV de juliol de 2021 sobre les polítiques energètiques.

Per tant, el marc normatiu configurat pels articles 144, 133 i 116 de l'EAC, per la Directiva (UE) 2018/2001, per la Llei de Canvi Climàtic i per la Llei d'Espais Agraris, emparen l'aprovació d'un Decret Llei encaminat a modificar de manera extraordinària i urgent tots aquells aspectes de l'actual normativa que no estan responen adequadament als objectius fixats i que facin possible avançar en l'autoconsum elèctric, la generació distribuïda i la justícia social, així com agilitzar aquells aspectes del procediment administratiu que així ho requereixin.

2. Concurrència del pressupòsit habilitant per dictar un Projecte de decret llei

L'article 64 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya disposa el següent:

1. En cas d'una necessitat extraordinària i urgent, el Govern pot dictar disposicions legislatives provisionals sota la forma de decret llei. No poden ésser objecte de decret llei la reforma de l'Estatut, les matèries que són objecte de lleis de desenvolupament bàsic, la regulació essencial i el desenvolupament directe dels drets reconeguts per l'Estatut i per la Carta dels drets i els deures dels ciutadans de Catalunya i el pressupost de la Generalitat.

2. Els decrets llei resten derogats si en el termini improrrogable dels trenta dies subsegüents a la promulgació no són validats expressament pel Parlament després d'un debat i una votació de totalitat.

3. El Parlament pot tramitar els decrets llei com a projectes de llei pel procediment d'urgència, dins el termini establert per l'apartat 2.

En desenvolupament d'aquesta previsió estatutària, l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern disposa el següent:

1. El Govern, en cas d'una necessitat extraordinària i urgent, pot dictar disposicions legislatives provisionals, sota la forma de decret llei, en els termes de l'article 64 de l'Estatut.

2. La tramitació d'un decret llei s'inicia a proposta del departament o els departaments competents per raó de la matèria, als quals correspon d'elaborar el projecte corresponent. L'inici de la tramitació s'ha de comunicar al secretari o secretària del Govern.

3. Els projectes de decret llei han d'incloure una exposició de motius en què es raoni expressament la necessitat extraordinària i urgent de la iniciativa i han d'anar acompanyats amb un informe que justifiqui aquesta necessitat i certifiqui que les mesures proposades són congruents i estan en relació directa amb la situació que s'ha d'afrontar, i es poden acompanyar amb altres memòries, estudis, informes i dictàmens sobre l'adequació de les mesures proposades als fins que es persegueixen. En tot cas, els projectes de decret llei han d'ésser objecte d'un informe dels serveis jurídics de la Generalitat.

4. Correspon als consellers dels departaments que han elaborat un projecte de decret llei de sotmetre'l a l'aprovació del Govern.

5. Tan bon punt hagi estat publicat un decret llei en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, el Govern ho ha de comunicar al Parlament, perquè n'acordi la convalidació o la derogació.

El Decret llei constitueix una excepció al procediment legislatiu ordinari, de manera que la seva aprovació queda sotmesa a la concurrència de determinats requisits materials i formals.

Pel que fa als requisits materials, aquests són: la concurrència d'una necessitat extraordinària i urgent, i la congruència i relació directa de les mesures proposades amb la situació que s'ha d'afrontar.

2.1 La necessitat extraordinària i urgent

Des de l'aprovació al mes de novembre de 2019 del Decret Llei 16/2019 de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables, s'han posat de manifest diversos problemes d'aplicació d'aquesta norma que cal esmenar de manera urgent.

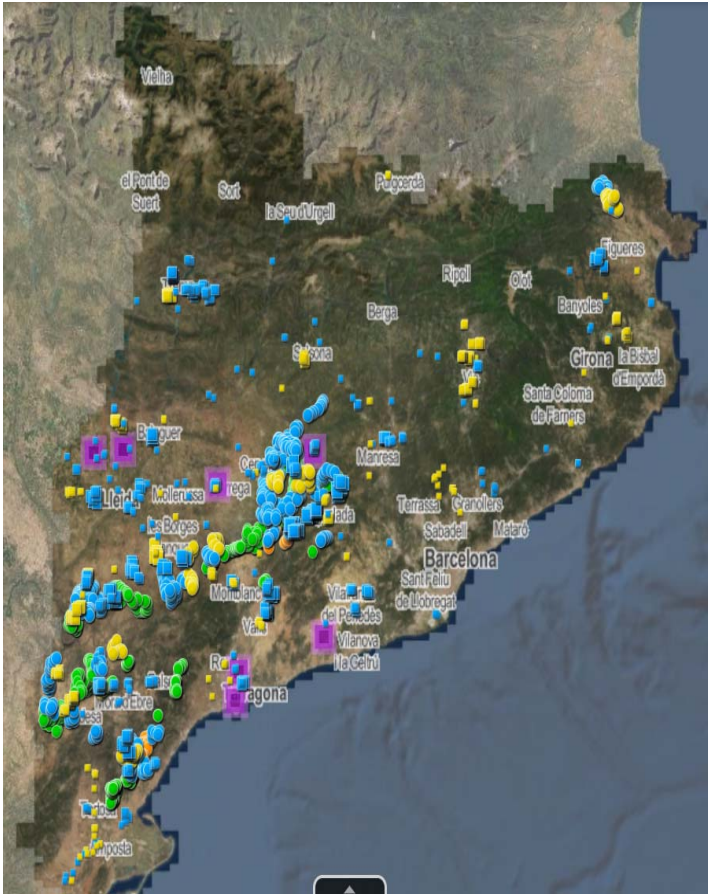
La magnitud de l'impacte dels problemes generats per l'aplicació de la normativa actual ve marcada per l'elevat nombre de projectes presentats en tant sols un any i mig de vigència del Decret Llei. S'han presentat més de 600 projectes que sumen una potència total de 13,7 GW, que supera tota la potència elèctrica que hi ha instal·lada a Catalunya a data d'avui, alhora que suposa una xifra superior a tota la potència que s'ha instal·lat a Catalunya des de l'inici de l'electrificació fa 120 anys. A més, també supera l'objectiu a assolir en l'horitzó del 2030.

Aquesta alta demanda de potència que requereix la implantació de les energies renovables es tradueix en una alta demanda de sòl. A diferència del model energètic fòssil i radioactiu on la totalitat dels recursos energètics és importada de països tercers i, que encara avui constitueix el model energètic majoritària de Catalunya; en un model renovable els recursos energètics emprats per a la generació elèctrica seran en la seva major part autòctons pel que, requeriran de ser captats a Catalunya. La tecnologia de captació dels recursos solar i eòlic i la seva transformació en electricitat es fan en el mateix emplaçament i per les característiques de baixa densitat energètica d'aquests fluxos renovables, es requereix d'una superfície considerable per a la seva captació. S'estima que per assolir els objectius de renovables en l'horitzó del 2030 caldrien prop de 10.000 Ha i de cara al 2050 prop de 70.000 Ha.

En relació als projectes presentats durant el temps de vigència del Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, en el cas de les instal·lacions fotovoltaïques, considerant que actualment s'han presentat projectes amb una potència total de 7,489 GW, representa una ocupació potencial aproximada de 10.000 Ha. En el cas de les instal·lacions eòliques, suposa uns 1770 aerogeneradors.

La planificació territorial actual de Catalunya en matèria d'energia es fonamenta en el model fòssil i radioactiu, per la qual cosa que encara no es disposa d'una planificació territorial sectorial que tingui en compte l'elevada superfície necessària per a la captació i generació renovable. Aquesta manca de planificació conjuntament amb l'aposta decidida per la Unió Europea per avançar cap a les energies renovables i la seva coincidència amb l'aprovació dels Fons del Next Generation ha portat a un allau de sol·licituds de projectes que s'han concentrat en la seva major part en municipis petits amb terrenys agrícoles plans, propers a infraestructures viàries i a la xarxa de transport elèctric i amb una característica comú per a la majoria d'ells, són molt allunyats del consum, la qual cosa fa que esdevingui un model ineficient, ja que requerirà transportar l'energia elèctrica a llargues distàncies amb pèrdues energètiques superiors al 15%.

Com es pot comprovar en el següent mapa els projectes presentats es concentren majoritàriament en determinades comarques:

Els treballs de seguiment de l'acompliment del Pla de l' Energia i Clima horitzó 2020 identifiquen com prop de la meitat de les comarques de Catalunya ja compleixen amb un dels principis bàsics de l'eficiència energètica, la necessitat d'apropar la generació renovable al consum per tal de reduir les pèrdues del transport i la distribució d'electricitat. Així, 16 comarques de Catalunya a data d'avui ja han assolit l'objectiu de la Llei 16/2017 del Canvi Climàtic on el 50% de l'energia elèctrica que consumeixen és generada amb recursos renovables dins la pròpia comarca, un objectiu que, d'acord amb la llei catalana caldria assolir-ho pel conjunt de Catalunya en l'horitzó del 2030.

Tanmateix, les comarques i municipis més densament poblats i amb forta presència industrial de Barcelona i Tarragona i bona part de les comarques de Girona en serien molt lluny d'assolir aquest objectiu, amb percentatges de generació renovable de proximitat que no assolirien l'1%.

De l'anàlisi dels avantprojectes entrats a la Ponència de Renovables per a la consulta prèvia s'observa com bona part de la superfície no urbanitzable que requerirà la generació renovable, i de forma especial la generació fotovoltaica, es troba en competència amb terrenys de conreu i sòl agrícola d'alt valor. El Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, va establir el criteri de la no afectació significativa a sòls de valor agrològic alt o d'interès agrari elevat, però no va concretar la definició específica d'aquesta classe de sòls, cosa que ha posat de manifest la necessitat de delimitar amb major concreció els criteris aplicables per a l'ocupació del sòl, amb especial necessitat

en allò que té a veure amb l'ordenació dels usos del sòl agrari que afavoreixin la compatibilitat de la sobirania alimentària amb la transició energètica.

La implantació de les energies renovables requereix doncs una elevada demanda de sòl, majoritàriament agrari, i el gran nombre de projectes presentats comporta uns impactes socials i territorials.

Catalunya es situa en menys de la meitat d'hectàrees per habitant que la mitjana espanyola i la meitat de la pròpia UE:

Rati de superfície agrícola útil (SAU) i superfície llaurable per habitant
Font : DARP, 2018

	SAU (ha/hab)	Superfície llaurable ha/habitant
Mundial		0,19
Unió Europea	0,33	0,21
Estat Espanyol	0,50	0,27
Catalunya	0,15	0,10

Aquesta dada resulta de les dades relatives a l' Evolució dels usos dels sòls a Catalunya publicades a la pàgina web de l'Institut d'Estadística de Catalunya (www.idescat.cat)

Usos del sòl	2001		2019		Diferència 2001-2019	
	Hes	%	Hes	%	Hes	%
Bosc	912.818	28,45%	1.125.598	35,06%	212.780	23,31%
Bosquines	478.136	14,90%	710.305	22,12%	232.169	48,56%
Altres	511.902	15,95%	212.303	6,61%	-299.599	-58,53%
Sup. Forestal	1.902.856	59,30%	2.048.206	63,79%	145.350	7,64%
Sense vegetació	170.975	5,33%	112.587	3,51%	-58.388	-34,15%
Secà	661.200	20,61%	559.132	17,41%	-102.068	-15,44%
Regadiu	266.112	8,29%	271.703	8,46%	5.591	2,10%
Sup. Conreu	927.312	28,90%	830.835	25,88%	-96.477	-10,40%
Urbanitzat i altres	207.526	6,47%	219.169	6,83%	11.643	5,61%
	3.208.669	100,00%	3.210.797	100,00%		

Superfície forestal: Terreny cobert d'arbres o arbustos i no destinat a fins agrícoles. Inclou: bosc (terreny poblat per arbres), bosquines (màquies, garrigues, brolles, landes, matollars i situacions de trànsit entre bosc i matollar), altra vegetació (prats, pastures, herbassars, vegetació de zones humides, erms i àrees cremades), planters i altres espais lligats a l'explotació, com ara les pistes forestals i els tallafocs. Conreu: Terra cultivada. Inclou terrenys sembrats, plantacions d'espècies anuals i plurianuals (herbacis, llenyosos, de regadiu i de secà, com també els guarets) i es diferencia entre secà i regadiu. **Sòl sense vegetació**: Superfície desproveïda de plantes. Inclou sòls nus, roquissars, escarpaments, tarteres, xaragalls, serrals, platges i congestes, així com rius, llacs i embassaments. **Sòl urbà, urbanitzable i infraestructures**: Superfície que inclou nuclis urbans i urbanitzables, zones urbanes de baixa densitat, zones industrials i comercials, infraestructura viària, etc.

Amb aquest dèficit de sòl agrari, i atesa la alta demanda de sòl que requereixen les energies renovables, resulta imprescindible que aquesta implantació es faci d'una manera ordenada i selectiva, preservant aquells sòls de major valor agrològic.

La necessitat d'accelerar l'acció climàtica ha d'anar acompanyada de polítiques adreçades a no deixar a ningú enrere pel que esdevé fonamental comptar amb el consens del territori a l'hora de desplegar el nou model energètic basat en les energies renovables.

Especialment rellevant ha estat la repercussió territorial dels projectes atès que sovint no s'ha realitzat una tasca informativa del territori i dels ajuntaments corresponents als termes municipals on es pretenen ubicar els projectes.

Aquesta situació fa necessari que, per tal de buscar l'adequat equilibri entre l'assoliment dels objectius d'implantació de les energies renovables i l'adequat tractament del territori, calgui adoptar un conjunt de mesures encaminades a buscar el consens del territori i de les Corporacions Locals.

L'elevat volum de projectes presentats no és un fet aïllat de Catalunya. El Reial Decret Llei 23/2020, de 23 de juny, pel qual s'aproven mesures en matèria d'energia i en altres àmbits per a la reactivació econòmica, va establir una moratòria per atorgar els permisos per poder evacuar a les xarxes de transport i distribució l'electricitat produïda en els nous projectes renovables a desenvolupar. Les sol·licituds demanades multiplicaven per 10 els objectius planificats en el Plan Nacional Integrado de Energía y Clima en l'horitzó del 2030. Així mateix el Reial Decret Llei 23/2020, de 23 de juny, fixa unes determinades fites temporals que caldrà assolir en la tramitació dels expedients per tal de no perdre els drets d'accés a les xarxes per a aquell projecte i promotor que no assoleixin les fites temporals de tramitació administrativa. La primera de les fites vindrà marcada per l'admissió a tràmit de l'autorització administrativa prèvia. Per tal de donar compliment a la normativa bàsica estatal i clarificar els terminis pels que es poden perdre els drets d'accés, esdevé necessari adaptar la normativa catalana en matèria d'intervenció administrativa per a l'autorització energètica.

Igualment, resulta necessari adoptar un conjunt de mesures encaminades a fomentar la producció distribuïda o l'autoconsum com alternativa als grans projectes.

En un moment on és molt preocupant el cost elevat de l'energia elèctrica resulta especialment urgent adoptar mesures que puguin contribuir a reduir el rebut de la llum. Aquestes mesures han de ser de caràcter estructural i per aquest motiu han de ser adoptades amb l'adequat rang normatiu i amb caràcter d'urgència.

2.2 Congruència i relació directa de les mesures amb la situació que s'ha d'afrontar

Constatat que concorre el pressupòsit de fet habilitant exigint per la Constitució, l'Estatut i la Llei 13/2008, cal examinar si les mesures que conté el projecte de Decret Llei guarden una relació directa o de congruència amb la situació que es tracta de superar (STC 1/2012). Tal i com s'estableix en aquesta sentència, aquesta connexió de sentit no s'ha d'identificar amb un control sobre l'oportunitat, eficàcia o bondat tècnica de les mesures adoptades, sinó que consisteix únicament en constatar l'existència d'un vincle raonable entre les dites mesures i la situació que exigeix l'acció normativa.

Les mesures que conté el projecte son congruents i tenen relació directa amb objectius urgents a assolir:

a) Necessitat d'incrementar el consens amb el territori.

L'aplicació del Decret Llei 16/2019 ha comportat un increment significatiu del nombre de parcs eòlics i instal·lacions fotovoltaïques projectades arreu de Catalunya.

Si bé l'aplicació d'aquesta norma garanteix adequadament que aquesta implantació s'efectuï amb l'adequat respecte dels criteris ambientals, paisatgístics, urbanístics i energètics, s'ha posat de manifest la necessitat de contemplar adequadament com assolir el consens amb el territori on està projectada aquesta implantació.

La transició energètica requereix que la ciutadania vegi quins són els seus beneficis. Aquesta necessitat és especialment important quan es plantegen objectius molt ambiciosos a curt termini que generen un impacte en el territori. Accelerar la transició energètica i la implantació de les instal·lacions renovables requereix de la implicació dels territoris que seran receptors dels projectes, una implicació que no es produirà si no es veuen els beneficis socials i econòmics directes. Uns beneficis que la mateixa directiva de renovables demana que cal aprofundir-hi si es vol assegurar la transició energètica.

L'experiència del gran nombre de projectes actuals demostra que el diàleg i compromís dels promotors amb el territori ha estat molt escàs o insignificant. Cal revertir aquest camí i, per aquest motiu, resulta necessari modificar el Decret Llei actual per tal d'aprovar un conjunt de mesures que empenyin als promotors a parlar, dialogar i escoltar al territori on es volen implantar.

Per aquest motiu, atesa la proliferació de projectes, és urgent modificar l'actual normativa a fi i efecte de garantir adequadament la participació del territori en la presa de decisions.

En aquest sentit, la proposta actual de Decret Llei preveu modificar l'article 7 del Decret Llei 16/2019 a fi i efecte d'incorporar com a criteri general d'implantació el de la millorar l'acceptació social al territori, possibilitant la participació local en els projectes.

Aquest criteri es veu desenvolupat amb detall en el nou article 9 bis que s'afegeix al Decret Llei 16/2019 destinat a regular les mesures de millora de l'acceptació social de la implantació de noves instal·lacions.

Aquestes mesures, l'adopció de les quals resulta urgent, es concreten en garantir, abans d'efectuar el tràmit d'informació pública, que el promotor ha efectuat una oferta de participació local consistent en oferir la possibilitat de participar, almenys en un 20% de la propietat del projecte o del seu finançament, a les persones físiques i jurídiques, públiques o privades així com comunitats energètiques ciutadanes amb un mínim de 50 participants locals radicades en el municipi en el qual es pretén situar la instal·lació, o en els municipis limítrofs a aquest o els que pertanyin a la mateixa comarca.

Igualment es preveu la necessitat que abans de treure un determinat projecte al tràmit d'informació pública, el promotor acrediti que disposa del compromís de disponibilitat de

més del 50% dels terrenys agrícoles privats sobre els que es projecta la instal·lació solar o sobre els que es projecta la cimentació dels aerogeneradors, incloses es subestacions elèctriques, exclosos en tots els casos els accessos i les línies d'evacuació.

L'article 9 bis defineix en què consisteix la oferta de participació local, establint els requisits de les persones que poden participar-hi, que han d'estar radicades en el territori on s'implanta la instal·lació, en coherència amb la regulació de la participació local que efectua la Directiva (UE) 2018/2001.

L'apartat 7 preveu uns determinats supòsits d'exempció de presentació d'oferta de participació local, la justificació dels quals és la següent:

a) Les entitats considerades comunitats d'energia renovable segons la normativa europea i les disposicions que la desenvolupin.

La Directiva 2018/2001 del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de desembre de 2018, relativa al foment de l'ús de l'energia procedent de fonts renovables, es refereix específicament a les comunitats d'energies renovables i les defineix al seu article 2.16 com una entitat jurídica que, d'acord amb el Dret nacional aplicable, es basi en la participació oberta i voluntària, sigui autònoma i estigui, efectivament, controlada per socis o membres que estiguin situats en les proximitats dels projectes d'energies renovables que siguin propietat de l'entitat jurídica i que aquesta hagi desenvolupat.

Els socis poden ser, d'acord amb la mateixa definició, persones físiques, pimes i autoritats locals i la seva finalitat ha de ser proporcionar beneficis ambientals, econòmics i socials als socis o, en general, a l'àmbit local on operen.

Per tant, d'aquesta definició es desprèn que la pròpia naturalesa d'una comunitat d'energia renovable ja garanteix la participació local en el projecte raó per la qual en aquest cas no resulta exigible el requisit d'oferta de participació local.

b) Les entitats considerades comunitats ciutadanes d'energia, segons la normativa europea i les disposicions que la desenvolupin, sempre que, un mínim de 50 dels seus socis compleixin els requisits que preveu l'apartat 3 d'aquest article. Tenen aquesta consideració les cooperatives de consumidors i usuaris de energies renovables que compleixin els requisits previstos a l'esmentada normativa.

Aquesta figura es contempla a la Directiva del Parlament Europeu i del Consell, de 5 de juny de 2019, sobre normes comuns pel mercat interior de l'electricitat i per la qual es modifica la Directiva 2012/27/UE.

L'article 2, apartat 11, d'aquesta Directiva defineix la comunitat ciutadana d'energia com una entitat jurídica que:

a) es basa en la participació voluntària i oberta, el control efectiu de la qual l'exerceixen els seus socis o membres que siguin persones físiques, autoritats locals, inclosos els municipis o petites empreses.

b) l'objectiu principal consisteix en oferir beneficis mediambientals, econòmics o socials als seus membres o socis o a la localitat en la qual desenvolupa la seva activitats, més que generar rendibilitat financera, i

c) participa en la generació, inclosa la procedent de fonts renovables, la distribució, el subministrament, el consum, l'agregació, l'emmagatzematge d'energia, la prestació de

serveis d'eficiència energètica o, la prestació de serveis de recàrrega de vehicles elèctrics o d'altres serveis energètics als seus membres o socis.

Per tant, en aquest cas també es desprèn que la pròpia naturalesa d'una comunitat ciutadana d'energia ja garanteix la participació local en el projecte, raó per la qual en aquest cas no resulta exigible el requisit d'oferta de participació local.

c) Els projectes de potència igual o inferior a 10 MW promoguts per entitats amb domicili al municipi on es desenvolupa la instal·lació amb una antiguitat mínima de 2 anys.

Per afavorir l'energia de proximitat i Km zero és important que aquelles empreses i societats del territori puguin disposar d'energia renovable generada en proximitat. Atès que ja compleixen en el 100% el requisit local, no és necessari que encara calguin més participacions locals

d) Els projectes associats a un contracte d'adquisició del 100% de l'energia produïda a un mínim de 7 anys des de la posta en servei entre el promotor i un consumidor. No s'aplicarà aquesta exempció quan es tracti de contractes bilaterals intragrup d'aquells grups energètics integrats verticalment que tinguin la consideració d'operadors dominants en els sectors energètics en, com a mínim, una de les seves activitats."

Els contractes de compra d'energia garantida a llarg termini es consideren estratègics tant per la Unió Europea com l'Estat espanyol atès que garanteixen que el consum d'energies renovables incrementi alhora que es faci amb preus justos d'acord amb els costos reals de la inversió i que per tant, surten de les regles del mercat marginalista, un mercat pensat per a combustibles fòssils i energia nuclear, i que mentre no es canviï, suposa una barrera molt forta per a l'entrada d'energies renovables. El sistema que proposa la UE per avançar en renovables que no es vegin distorsionades per aquest mercat són els PPA i les subhastes. Les subhastes les fa directament l'Estat. Els PPA els fan empreses generadores amb empreses consumidores. Aquesta modalitat de contractació de l'energia és estratègica per captar noves inversions industrials on, entre els seus criteris d'elecció de país hi ha l'estabilitat dels preus de l'electricitat i la garantia de que aquesta és renovable. Es tracta d'instal·lacions amb una finalitat molt específica, vinculada a un consumidor industrial que es relaciona directament amb el productor de l'energia, i a on no hi té sentit la intervenció de tercers en aquesta relació. A més, de no tenir-ho en compte es dificultarien les inversions industrials intensives en llocs de treball i consum energètic a Catalunya. Aquesta prioritització dels PPA ho trobem en l'estatut d'empreses electrointensives i en el RDL 23/2020

No s'accepta dins aquest règim d'exempció a les empreses del sector energètic integrades verticalment, conegudes com les empreses del oligopoli, atès que, el motiu principal pel que els mercats de futurs de la electricitat estan mancats de liquiditat i per tant, el mercat elèctric minorista a Espanya està molt més en tensió que el de la resta de països europeus, és tot just pel poder de mercat d'aquelles empreses que generen i comercialitzen el 85% de l'energia del país on, la pràctica habitual és que es generin la seva pròpia electricitat i la vinguin a les seves comercialitzadores que després la vendran als consumidors. Aquesta pràctica és reconeguda en el recent aprovat RDL 17/2021 de 14 de setembre, de medidas urgentes para mitigar el impacto de la escalada de precios del gas natural en los mercados minoristas de gas y electricidad com un dels principals motius de manca de liquiditat del mercat de futurs i per tant, el principal motiu del perquè els preus finals en el mercat minorista són més elevats a Espanya. Això es

pot veure a l'apartat IV del RDL on s'explica clarament la problemàtica induïda per la pràctica dels grups integrats verticalment comprar-se i vendre l'energia intragrup i on insisteix en que cal fomentar de la contractació d'anergia a termini mitjançant instruments de mercat dels que se'n puguin veure beneficiats tots els consumidors i que com a tal, cal incentivar a les empreses integrades verticalment a que posin l'energia al mercat i no que se la recomprin intragrup.

En aquesta mateixa línia d'actuació, s'ha posat de manifest que la regulació actual, on es permet efectuar sol·licituds de declaració d'utilitat pública del conjunt de terrenys afectats per a la implantació de les instal·lacions, ha contribuït a incrementar la manca de consens del territori. Per aquest motiu, a la proposta de nou Decret Llei s'ha previst que per poder sol·licitar la declaració d'utilitat pública juntament amb l'autorització energètica i la declaració d'impacte ambiental, la persona promotora ha d'acreditar que disposa de, com a mínim, de l'acord amb els propietaris del 85% de la superfície ocupada. En cas contrari la declaració d'utilitat pública s'ha de demanar un cop obtinguda l'autorització energètica. D'aquesta manera, s'agilitza la tramitació administrativa d'aquells projectes que seran més fàcils d'implantar a la pràctica, per disposar d'inici d'un elevat percentatge dels terrenys.

D'altra banda, també es preveu que la sol·licitud inicial sigui traslladada a l'ajuntament o ajuntaments del municipi on es projecta l'activitat. D'aquesta manera els ajuntaments seran coneixedors ja des d'un primer moment dels projectes que es pretenen implantar en el seu municipi.

Amb l'aplicació d'aquest conjunt de mesures es respon a la necessitat urgent d'assolir aquest necessari consens territorial, i millorar l'acceptació social que provoca la implantació d'aquestes instal·lacions en el territori.

b) Mesures de preservació del sòl agrari.

La implantació de les energies renovables requereix una elevada demanda de sòl, majoritàriament agrari, i el gran nombre de projectes presentats comporta uns impactes socials i territorials.

El Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, va establir el criteri de la no afectació significativa a sòls de valor agrològic alt o d'interès agrari elevat, però no va concretar la definició específica d'aquesta classe de sòls, cosa que ha posat de manifest la necessitat de delimitar amb major concreció els criteris aplicables per a l'ocupació del sòl, amb especial necessitat en allò que té a veure amb l'ordenació dels usos del sòl agrari que afavoreixin la compatibilitat de la sobirania alimentària amb la transició energètica.

Als efectes de donar una major seguretat jurídica, aquest decret llei defineix els sòls de valor agrològic alt o d'interès agrari elevat en base a la informació cartogràfica oficial de Catalunya, i estableix els criteris concrets d'implantació de plantes solars en els esmentats sòls, segons la seva classificació agrològica. En aquest sentit es preveuen uns límits màxims de ocupació total en els sòls de les classes III i IV, i es limita la implantació en els sòls de més valor, els de les classes Capacitat Agrològica I i II. En consonància, s'inclou en la documentació ambiental, la referència al mapa de sòls, o en el seu defecte un estudi edafològic.

D'altra banda, la Llei 3/2019, del 17 de juny, dels espais agraris, té com a finalitat entre d'altres la de preservar i protegir els espais agraris, com un recurs natural essencial per a la producció d'aliments i d'altres productes –béns i serveis– i per a llur viabilitat econòmica, i com un element de conservació de la cultura, la biodiversitat i els diferents ecosistemes naturals, que són la base del desenvolupament sostenible que ajuda a garantir la salut i el benestar dels humans, els animals i les plantes. En capítol III defineix la Anàlisi d'Impacte Agrari com un instrument que ha d'analitzar les possibles afectacions sobre el sòl agrari de les actuacions urbanístiques i els projectes d'obres que es desenvolupen en els espais agraris.

L'anàlisi d'afectacions agraris és un instrument bàsic perquè el promotor de les instal·lacions d'energies renovables pugui avaluar els projectes des de el punt de vista de l'afectació de l'activitat agrària que s'està desenvolupant en l'àmbit pròxim a les parcel·les on s'hagi d'implantar la instal·lació d'energies renovables. Aquest anàlisi resulta de gran valor tenint en compte que l'activitat agrària es desenvolupa dintre d'una estructura (Xarxes de camins, xarxes de drenatges, xarxes de regadius, etc) que permet la seva viabilitat i rendibilitat econòmica. Aquestes noves ocupacions de terrenys per part d'altres activitats han de garantir que tota aquesta estructura productiva agrària continua funcionant i no altera les condicions de les explotacions agràries que no estan directament ocupades per les instal·lacions. D'aquesta manera és podrà justificar la no afectació significativa a sòls de valor agrològic alt o d'interès agrari elevat, en el seu conjunt, no solament en els terrenys directament ocupats.

No obstant, el punt 2 de la disposició transitòria tercera de la Llei 3/2019, de 17 de juny dels espais agraris condiona els efectes de l'anàlisi de es afectacions agràries a l'aprovació definitiva del Pla territorial sectorial agrari de Catalunya o dels plans territorials sectorials agraris específics que corresponguin. Tot i que no es disposa d'aquest pla territorial sectorial agrari, sí que es disposa de prou informació cartogràfica oficial sobre les característiques agronòmiques dels sòls. I en base a aquesta informació es poden valorar les afectacions agràries dels projectes.

Així mateix, donada l'emergència climàtica i la necessitat d'ocupar gran quantitat de sòls agraris abans de que sigui possible l'aprovació definitiva del Pla territorial sectorial agrari de Catalunya i que Catalunya es troba també en una situació en que els sòls agraris són escassos, es proposa que aquesta disposició transitòria sigui derogada i que l'anàlisi d'afectacions agràries s'apliqui tal com estava previst en el capítol III de la Llei 3/2019, de 17 de juny, dels espais agraris.

Igualment, contribueix a aquest objectiu de preservar els sòls agraris, la modificació de la lletra b de l'article 19.1 de la Llei 16/2017, del canvi climàtic, que ja contempla la necessitat d'evitar l'ocupació innecessària del territori, per concretar la manera com s'ha de fer, que és prioritzant l'ocupació de les cobertes de les edificacions i altres construccions auxiliars d'aquestes, incloses les pèrgoles dels aparcaments de vehicles, així com l'ocupació del sòl diferent del no urbanitzable, i dins el sòl no urbanitzable, els espais agraris en desús.

c) Preservació dels connectors ecològics i espais naturals protegits.

El coneixement actual en el camp de la biologia i l'ecologia, i la seva aplicació en la gestió i conservació dels valors naturals, ha posat de manifest que la conservació en

base a unitats discretes d'espais naturals protegits no s'adequa al funcionament dels ecosistemes i espècies. El canvi d'enfocament en matèria de conservació, d'acord amb el desenvolupament de la teoria ecològica, ha fet palesa la importància de superar aquest model establint una estratègia de preservació del conjunt d'elements i processos ecològics existents en tot el territori.

En aquesta línia, tots els documents estratègics de conservació recents, entre els quals destaca l'Estratègia del Patrimoni Natural i la Biodiversitat de Catalunya 2030 (ESNATURA), consideren imprescindible garantir les connexions ecològiques entre espais protegits per assegurar el manteniment de la diversitat biològica. Aquest fet es tradueix en la necessitat d'establir un model de protecció format per una xarxa de nodes (espais protegits) i internodes (connectors ecològics). Els primers mereixen ser protegits pels seus valors naturals i continguts biològics. Els segons, permeten la interrelació dels primers.

És també essencial tenir en compte que aquest conjunt s'insereix dins una matriu territorial que cal que no estigui fragmentada, o que sigui prou permeable, per tal que aquest disseny en xarxa sigui eficient en els objectius de conservació de la diversitat biològica que contenen els espais i mantenir el bon funcionament de les espècies, poblacions i sistemes. Així doncs, l'objectiu de garantir la connectivitat ecològica a nivell de tot el territori, requereix enfocar el problema des d'una perspectiva integral, procurant garantir les connexions ecològiques i mantenir nivells alts de permeabilitat ecològica en el conjunt del territori.

D'acord amb l'exposat, està previst aprovar en aquesta legislatura el Pla Territorial Sectorial d'infraestructura verda i de la connectivitat i restauració ecològiques, consistent en una estratègia connectiva adequada que inclogui l'establiment d'una veritable xarxa ecològica, entesa com un conjunt d'espais naturals i seminaturals, que generalment gaudiran de protecció, però no només els protegits, connectats entre sí mitjançant espais prou ben conservats de la matriu territorial com per permetre els moviments i la dispersió de les espècies de la flora i de la fauna i el manteniment de la funcionalitat dels ecosistemes i dels processos ecològics essencials.

Durant el temps d'aplicació del Decret 16/2019, ha resultat evident la necessitat d'introduir una preservació més clara i amb rang normatiu dels connectors ecològics, per tal d'evitar el seu deteriorament i potenciar els seus valors.

Davant els nombrosos projectes que s'han presentat fins ara davant la Ponència d'Energies Renovables, es considera que cal reforçar la valoració i anàlisi de l'impacte acumulatiu derivat de la concentració de parcs eòlics, no tan sols en determinades parts del territori, sinó en tot el país. En aquest sentit, es modifica l'article 8.1 del decret Llei 16/2019, per introduir l'afectació als connectors ecològics, dins els criteris per a la implantació dels parcs eòlics. També es modifica a redacció de l'apartat a) per substituir el terme minimitzar per reduir l'afectació, i evitar la pèrdua de la base dels seus valors.

D'altra banda, també es modifica l'article 9.2 per modificar a la baixa l'excepció per a plantes solars fotovoltaïques dins d'espais naturals inclosos en la Xarxa Natura 2000.

L'experiència acumulada per la Ponència d'Energies Renovables així ho recomana atès que el manteniment de la possibilitat d'instal·lar plantes de fins a 3 ha. dins de XN2000 podria arribar a posar en risc els valors ambientals i ecològics d'aquests espais naturals protegits. Les plantes destinades a l'autoconsum o a la generació elèctrica connectada a xarxa de distribució de tensió igual o inferior a 25 KV en aquests espais hauran d'ocupar com a màxim 1 hectàrea, en lloc de les 3 establertes fins ara.

D'altra banda, com a mesura d'impacte paisatgístic, s'estableix una distància mínima de 1 km entre els aerogeneradors i el límit dels nuclis de població.

d) Creació de la Taula de Diàleg Social.

Amb el mateix objectiu ja exposat a l'apartat anterior d'incrementar el consens territorial, es considera necessari crear l'anomenada Taula de Diàleg Social de les energies renovables, que té com objecte l'estudi i la identificació, per a la posterior elevació a les administracions competents, de les mesures de compensació entre els territoris rurals i les zones urbanes densament poblades en les que, un cop maximitzades les polítiques locals d'implantació d'energies renovables, no es pugui garantir assolir el 50% de la seva demanda elèctrica amb generació elèctrica renovable de proximitat en l'horitzó del 2030.

D'aquesta forma es busca potenciar l'equilibri territorial entre territoris rurals i zones urbanes a fi i efecte d'incrementar el consens social al voltant de la implantació de les energies renovables, objectiu que amb l'aplicació de la normativa actual no s'estava assolint.

e) Priorització del model distribuït.

L'aplicació fins a la data de l'actual Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, ha posat de manifest la necessitat de potenciar el model distribuït.

Per aquest motiu, mitjançant l'actual proposta de Decret Llei s'afegeix un objectiu nou a la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic consistent en que com a mínim el 30% de l'energia elèctrica renovable de nou desenvolupament a implantar en l'horitzó del 2030 sigui distribuïda i participada per la ciutadania.

En aquest sentit, cal tenir present que les dades de seguiment de les sol·licituds dels punts de connexió a l'Operador del Sistema mostren que a prop del 85% dels projectes sol·liciten connectar-se a les xarxes de transport i, per tant, es desprèn que el model distribuït requerirà de més suport públic amb mesures innovadores legals que permetin assolir els objectius fixats pel Pacte Nacional per la Transició Energètica de Catalunya (PNTEC).

Per aquest motiu, la proposta de modificació estableix a la seva disposició addicional tercera que l'òrgan competent en matèria d'energia, com a òrgan competent en la supervisió de l'acompliment de les funcions dels gestors de les xarxes de distribució d'energia elèctrica que exerceixen la seva activitat a Catalunya, ha de vetllar perquè els esmentats gestors justifiquin davant l'Administració, les denegacions de connexió a la xarxa de fins a 25KV pels projectes de potència igual o inferior a 5MW, d'acord amb la normativa vigent. Amb aquesta finalitat, s'ha de constituir una comissió de seguiment entre l'Administració i els gestors de les xarxes de distribució d'energia elèctrica.

D'aquesta manera es busca potenciar l'objectiu de prioritzar la implantació de generació distribuïda.

f) Planificació energètica i planificació territorial.

Paral·lelament, es considera necessari que la planificació energètica i la planificació territorial avancin conjuntament atès que els darrers mesos s'ha posat de manifest que molts dels projectes presentats han aconseguit punts de connexió que es troben a més de 30 quilòmetres de distància la qual cosa posa de manifest que sense una adequada planificació l'estesa de línies d'evacuació pel territori s'efectua de manera desendreçada.

Per aquest motiu es modifica l'apartat 6, de l'article 19, de la Llei de Canvi Climàtic preveient que la planificació territorial sectorial de les energies renovables per a la generació solar i eòlica ha de contemplar mesures que minimitzin els impactes derivats de l'elevada demanda de sòl que requereix la implantació d'aquestes energies.

La planificació energètica i la de mitigació del canvi climàtic s'han d'elaborar de manera integrada i s'ha de tenir en consideració especial el principi de justícia social en relació amb aquelles persones, col·lectius, sectors econòmics i territoris que puguin resultar més afectats per la transició energètica.

g) Potenciar l'autoconsum energètic.

Les tensions del mercat elèctric majorista sotmès a uns preus molt elevats del gas natural i a uns costos d'oportunitat dels generadors hidroelèctrics que se sumen al preu a l'alça del mercat d'emissions europeu de CO2 posen en perill a moltes famílies i empreses alhora que el creixement de la pobresa energètica es fa insostenible. L'Agència Internacional de l'Energia en el darrer informe del World Energy Outlook 2021 identifica que la inestabilitat de preus dels mercats energètics es mantindran al llarg dels propers anys fins que no s'aconsegueixi una penetració elevada de les energies renovables.

Les mesures conjunturals en rebaixa d'impostos poden alleugerir la situació però, però l'única mesura estructural és la d'incorporar de forma immediata més energies renovables en el sistema de forma que, el període temporal on cal omplir el forat tèrmic es redueixi el màxim possible.

En el àmbit dels sistemes renovables d'autoconsum s'observa com aquelles famílies que disposen de sistemes d'autogeneració redueixen de mitjana el rebut en un 30% i gràcies als seus excedents energètics, també contribueixen a baixar el preu de l'electricitat, augmentant l'oferta d'energia disponible. El mateix es pot dir per a la indústria i altres activitats econòmiques.

Aquest fet no s'escapa a les polítiques d'incentiu de la Unió Europea on els Fons del Next Generation presten especial atenció a que les famílies i empreses puguin generar la seva pròpia electricitat. En aquest sentit, destaca la línia d'ajuts a l'autoconsum fotovoltaic i als sistemes d'emmagatzematge aprovada en el RD 477/2021 de 29 juny amb un pressupost de sortida de 600 M € amb la previsió que es pugui arribar als 1.200 M € on Catalunya en gestionarà 114 M €.

L'aplicació del conjunt de normativa que regula la implantació de les instal·lacions d'autoconsum ha posat de manifest l'existència de diverses traves procedimentals que fan necessari que de manera urgent s'introdueixin canvis normatius per tal de permetre l'agilització d'aquest tipus d'instal·lacions.

En aquest sentit, la proposta de Decret Llei preveu que les instal·lacions fotovoltaïques de generació elèctrica i connectades a la xarxa de transport o distribució en la modalitat d'autoconsum sense excedents i que disposin d'un dispositiu que no en permeti l'abocament, no requeriran d'autorització administrativa, de construcció i d'explotació, sense perjudici de la declaració responsable exigible conforme a la reglamentació tècnica que se'ls apliqui. Es tracta d'una mesura que permetrà reduir el rebut elèctric de les activitats productives en més d'un 30%.

Igualment, es preveu que als efectes del que preveu l'article 8 del Reial Decret 244/2019, de 5 d'abril, pel que es regulen les condicions administratives, tècniques i econòmiques de l'autoconsum d'energia elèctrica, en relació a la modificació del contracte d'accés per a aquells subjectes consumidors connectats a baixa tensió, en què la instal·lació generadora sigui de baixa tensió i la potència instal·lada de generació sigui menor de 100 kW que realitzin autoconsum, te la consideració de documentació remesa per l'Administració de la Generalitat, la documentació acreditativa de la inscripció al Registre d'Autoconsum de Catalunya. Les empreses distribuïdores i comercialitzadores d'energia elèctrica no poden requerir documentació addicional per dur a terme la modificació del contracte d'accés de l'autoconsumidor associat. En el supòsit d'instal·lacions col·lectives, el titular de la instal·lació ha d'aportar l'acord de repartiment i/o acord de compensació d'excedents a l'empresa distribuïdora al mateix temps que es sol·licita el Codi d'Autoconsum.

Aquesta modificació resulta urgent introduir-la atès que actualment s'ha detectat que l'activació de la compensació d'excedents queda sovint aturada per problemes de tramitació la qual cosa perjudica que els autoconsumidors puguin exercir el seu dret a ser compensats econòmicament pels excedents enviats a la xarxa.

Es tracta d'una mesura de simplificació documental atès que per a la inscripció al Registre d'Autoconsum de Catalunya d'instal·lacions de potència inferior o igual a 100 kW, cal estar inscrit prèviament al Registre d'instal·lacions tècniques de seguretat industrial de Catalunya (RITSIC), amb la qual cosa la inscripció al Registre d'Autoconsum de Catalunya permet acreditar que la instal·lació compleix el Reglament Electrotècnic de Baixa Tensió.

h) Modificar aspectes del procediment administratiu dissenyat per l'actual Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre.

Si bé l'aprovació del Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, va contribuir a tramitar de manera conjunta els aspectes ambientals, urbanístics i energètics, la seva aplicació pràctica ha posat de manifest la necessitat de modificar alguns dels tràmits l'aplicació dels quals no està contribuint adequadament a fomentar la implantació de les instal·lacions de producció d'energia elèctrica a partir de l'aprofitament de les energies renovables.

Per aquest motiu, resulta necessari modificar l'actual Decret Llei 16/2019 en els aspectes següents:

- Suprimir el tràmit de consulta prèvia que es regulava per l'article 11 del Decret Llei 16/2019 atès que, per una banda, comporta un allargament molt significatiu del procediment administratiu que perjudica l'assoliment de les fites fixades pel Reial Decret-Llei 23/2020, de 23 de juny, pel qual s'aproven mesures en matèria d'energia i en altres àmbits per a la reactivació econòmica i, per altra banda, els objectius perseguits amb aquest tràmit queden igualment garantits amb el tràmit de suficiència i idoneïtat de la documentació presentada pels promotors, en el marc de la declaració d'impacte ambiental de les instal·lacions projectades.
- Permetre que l'acreditació de l'accés i la connexió a la xarxa elèctrica pugui presentar-se en posterioritat a la sol·licitud de l'autorització administrativa, sempre i quan s'aporti aquesta documentació amb caràcter previ a l'atorgament de l'autorització administrativa.
- Establir uns terminis més clars en relació a la tramitació de la idoneïtat i suficiència de la documentació presentada.

i) Règim transitori de l'aplicació de les noves mesures.

Atesa la urgència d'implantar el conjunt de mesures descrites, urgència que justifica que la seva implantació s'hagi d'efectuar a través de la figura del Decret Llei, també resulta necessari que el règim transitori que s'apliqui permeti que la nova normativa tingui un efecte el més ràpid possible vers el conjunt de projectes en tràmit.

Per aquest motiu s'ha establert un règim transitori que permeti exigir als projectes en tràmit l'adaptació a la nova normativa abans de dur a terme el corresponent tràmit d'informació pública pel que fa als compromisos amb els propietaris del terrenys i, en tot cas, abans d'obtenir l'autorització administrativa pel que fa a l'oferta de participació del projecte en la propietat o finançament del territori.

j) Altres mesures

Les disposicions addicionals contenen mandats com la formulació del Pla Territorial sectorial per a la generació elèctrica eòlica i fotovoltaica, la Publicació de dades agrícoles, la supervisió dels gestors de les xarxes de distribució d'energia elèctrica, i la creació d'un grup de treball per a la constitució d'una empresa energètica pública basada en fonts d'energia renovable. La disposició final conté el mandat d'impulsar les modificacions legislatives necessàries per facilitar la implantació de fonts d'energia renovable en els edificis.

3. Impacte pressupostari

Les mesures d'acceleració del desplegament de les energies renovables distribuïdes i participades, que estableix aquest Decret Llei no tenen impacte pressupostari.

4. Conclusió

Per tot això, es conclou que el projecte de decret llei d'acceleració del desplegament de les energies renovables distribuïdes i participades, s'ajusta als requisits de l'article 64 de l'EAC, que habilita el Govern per adoptar disposicions legislatives sota la forma de

decret llei: la concurrència d'una necessitat extraordinària i urgent i la congruència i relació directa de les mesures proposades amb la situació que s'ha d'afrontar.

David Mascort Subiranas
Secretari general